

מהן 5 הפעולות האפקטיביות ביותר להידום התקשורת והדיאלוג עם הורים בבית הספר?

טובים השניים מן האחד כלים לדיאלוג מיטבי הורים - צוותי חינוך

ובלי להכיר אותו יותר דרך המדיה החברתית? כנראה מזמן לא, כי היום אנחנו יכולים לאסוף מידע על כל נותן שירות דרך הרשתות החברתיות ולבחור אם לקחת אותו בין אם זה רופא ילדים, מטפל רגשי, קבלן שיפוצים, מטפל ברפואה משלימה וכו'.

רק במערכת החינוך כולנו הילדים, ההורים, הצוות חינוכי נכנסים לבלוינד - דיט, שבו שני הצדדים לא יכולים לצאת ממנו בדרך כלל לפחות שנה במקרה של המורה ולפחות 3-6 שנים במקרה של המוסד החינוכי. במציאות הנוכחית התחום היחיד שבו אין בחירה של ההורים את בעל הפרופסיה שיטפל בילד שלהם לאורך שנה כל יום כמה שעות ביום, אובדן שליטה מוחלט בשעות האלו, בוודאי בגילאים הצעירים וזה לא רק מורה אחד אלא כמה מורים מינימום 5 בכיתה א' יותר מ- 10 בכיתות הגבוהות.

גם אנחנו המורים לא בוחרים את התלמידים שלהם ובוודאי לא את ההורים שלהם וזה התחום היחיד שבו הצוות החינוכי מקבל 1+2 הילד והוריו כשאין למורה יכולת אמיתית להצליח בלי ההורים של הילד בוודאי לא בגילאים הצעירים.

המשמעות היא שאין אפשרות לנו או להורים "לפטר" את המורה ומרגע שהילד שלו נכנס לכיתה שלנו, אנחנו צריכים ללמוד להתנהל מולו.

בנוסף ההורים הם תוצר של מערכת החינוך הם עברו אותה ויש להם זכרונות טובים יותר טובים פחות ואם הם מודעים לכך או לא הם מגיעים עם זכרונות. לפעמים הם זוכרים את המורה שהיה דמות משמעותית בחייהם לטוב ולרע ולכן חשוב לזכור שההורה שאנחנו פוגשים הוא לא לוח חלק בחווייה שלו מול המערכת החינוכית. לפעמים להורה היו ילדים קודמים בבית הספר והוא כבר מגיע עם רושם על בית הספר ולפעמים גם עלינו המורים.

הקשר בין הורים לאנשי החינוך, הוא אחד מנקודות הממשק המאתגרות יותר לשני הצדדים, בעיקר כשיש ילד שיש לו אתגרים בלימודים, רגשיים, חברתיים, לימודיים, או התנהגותיים. מצד אחד עומדים אנשי הצוות החינוכי עם הידע, ההשכלה והרצון לעשות את הכי טוב לכל ילד תוך התמודדות עם שגרה משתנה, אי וודאות, מספר גדול של תלמידים בכיתה וצורך לתת מענה מגוון לתלמידים שונים כל אחד מהם עולם ומלואו. מצד שני עומדים ההורים, ששולחים את הילד שלהם למסגרת החינוכית ורוצים לדעת שהילד שלהם בידיים טובות, שרואים אותו ואת החוזקות/אתגרים שלו, שטוב לו חברתית, לימודית ושהוא חוזר הביתה עם חיוך.

כששני הצדדים פוגשים את הילד משתף הפעולה, הקשוב, זה שעושה את המטלות בכיתה ומקיים את כללי בית הספר הכל פשוט. כיף להיות מורה והורה לילד כזה.

אבל כשהילד שאנחנו פוגשים הוא לא ילד החלומות שלנו הרבה פעמים מתחילה מערכת יחסים בין ההורים לבין הצוות החינוכי של חוסר אמון, האשמות, כעסים וחוויה שכל אחד מהצדדים לא רואה את המציאות כמו שהיא.

בטור הזה תהיה לכם הזדמנות להכיר את נקודת המבט של ההורים לילדים מאותגרי מערכת החינוך וגם לקבל כלים מעשיים לייצר איתם דיאלוג ושיתוף פעולה.

היכרות עומק או בליינד-דייט?

מתי בפעם האחרונה הנחיתו עליכם איש מקצוע שלקחתם בלי לשאול שאלות

גם אנחנו המורים לא בוחרים את התלמידים שלהם ובוודאי לא את ההורים שלהם וזה התחום היחיד שבו הצוות החינוכי מקבל 1+2 הילד והוריו כשאינן למורה יכולת אמיתית להצליח בלי ההורים של הילד בוודאי לא בגילאים הצעירים. המשמעות היא שאינן אפשרות לנו או להורים "לפטר" את המורה ומרגע שהילד שלו נכנס לכיתה שלנו, אנחנו צריכים ללמוד להתנהל מולו.

יש אלפי סיפורים של אנשים על המורה המשמעותי ששינה את החיים של ילד לטובה במשפט כי גילה את החוזקות שלו, ועוד מאות סיפורים של מבוגרים שעד היום זוכרים את המורה שאמר עליהם שהם מטומטמים וסיפורים על ילדים שזוכרים את המורה שאמר שלא יצא מהם כלום וכל החיים אם פועלים להוכיח לו שהוא טועה ומחכים לרגע שהם יפגשו אותו ויגידו לו את זה. לטוב ולרע אנחנו אנשי חינוך דמויות משמעותיות בחיי ילדים ויש לנו הרבה מאוד כוח לפעמים כמו ההורים אנחנו פשוט לא מבינים באמת את משמעות הכוח שיש לנו על הנפש של הילדים בוודאי על הנפש של הילדים הצעירים. שוב לא על הנפש של כולם, אלא על זו של הילדים הרגישים יותר ואנחנו לא תמיד יודעים איך משפט/מילה אחת שלנו תשפיע על מה שילד יחשוב על עצמו. הורים ילדים עם אתגרים במערכת החינוך מרגישים עייפים, אבודים ומיואשים. הם מרגישים לבד מול המערכת, שיש כוחות גדולים מהם ששולטים בחיים של הילד שלהם, לא מוצאים את עצמם מול המערכת, ולפעמים בחוויה שלהם כל מה שהמערכת רוצה זה שהם ייתנו לילד שלהם טיפול תרופתי.

בין פנטזיה למציאות

אצל הורים לילד עם אתגרים במערכת החינוך בין פער גדול בין הפנטזיה למציאות. לכולנו, לפני שנולד ילד יש לכולנו פנטזיה איזה הורים נהיה, ואיזה ילד יהיה לנו. כולנו רוצים ילד חכם, סקרן, ספורטאי, תלמיד טוב מצטיין במלא דברים, חבר טוב ורגיש. כיאה לפנטזיה גם פה יש פער תמיד וככל שהוא גדול יותר כך יותר קשה לנו כהורים. הרבה פעמים המקום שבו שמנפצים להורים את הפנטזיה לראשונה זה בבית ספר יסודי, כשאנחנו אנשי החינוך מציפים את הקשיים השונים כי בית ספר דורש המון

דברים מילדים והמון מיומנויות, רגשיות, קוגניטיביות, חברתיות והכל בו זמנית בפרק זמן מאוד קצר.

לפעמים בחוויה שלא קורה כלום כי אלא משתפים אותם, שתפו אפילו בהודעת סמס או במשבו כדי שידעו שאתם רואים את הילד שלהם.

פעולה שלישיית - להכיר את ההורה, תשאלו שאלות שיאפשרו לכם להכיר אותו. הרבה פעמים ההיכרות עם ההורה ומה שמנהל אותו תסייע לכם מאוד לקדם פיתרון. שאלות טובות להורים יכולות להיות, מה חשוב לו בהורות, על מה הוא שם את הפוקוס בחינוך בבית. למה הוא מצפה מהילד שלו, מה חשוב לו לקבל מכם הצוות החינוכי. השאלה מה הציפיות שלו מהילד היא שאלת מפתח כי היא תעזור לכם להבין מה חשוב להורה ואיפה יש סיכוי שהוא יתאכזב כשהילד לא יעמוד בציפיות שלו.

הורים לילדים מאתגרים במערכת החינוך כל הזמן בדריכות, מה קורה עכשיו, מה הילד שלי עשה עכשיו, יש הורים שפשוט לא נושמים לאורך השנה כי הם כל הזמן בדריכות לטלפון, הן הם יודעים שהטלפון לא יהיה חיובי. כשהילד לא מתנהג יפה, מפריע, מרביץ, לא לומד, מקלל החוויה של ההורה היא חווית כישלון כשכל טלפון מאיתנו מבהיר שוב להורה, שהוא נכשל בהורות שלו. טרם פגשתי את ההורה שהילד שלו הרביץ בבית ספר, הפך שולחן והעלה פוסט בפייסבוק על זה. לזה צריך להוסיף את הרשתות החברתיות, שבהם הורים מראים כמה הילד שלהם מוצלח ומחזקים אצל הורים לילדים עם אתגרי בבית ספר את תחושת הכישלון.

חיבור למה חשוב להורה ועל מה הוא שם את הפוקוס תאפשר לכם להתאים את הפיתרון להורה ולא להגיד להורה מה לעשות. כשהפיתרון לא מתאים לסולם הערכים של ההורה או ליכולות שלו הוא לא יישם אותו.

אז מהן 5 הפעולות שאנחנו אנשי החינוך יכולים לעשות כדי לקדם את התקשורת והדיאלוג עם הורים?

פעולה רביעית - זיהוי המשאבים של ההורה. אין הורה שלא עושה דברים טובים בהורות שלו ומצליח. הרבה פעמים הורים לא רואים את זה כי הם מלאים רגשות אשם ותחושת כישלון. חשוב לחבר את ההורה לחוזקות ולמשאבים שלו, לשאול אותו במה הוא טוב וכמובן לעודד. זה לא מובן מאליו שילד מגיע בזמן לבית ספר, עם ציוד ותלבושת. יש הורים שעובדים מאוד קשה שזה יקרה וחשוב לעודד אותם לראות מה הם עושים טוב.

פעולה ראשונה הבנת עמדות - לפני הכל הפעולה הראשונה היא להבין שההורים בעמדה "נחותה" מולכם לא משנה מה התפקיד שלהם. הורים אף פעם לא בעמדה חזקה כשהם פוגשים אתכם בוודאי לא כשאתם קוראים להם להגיד להם שהילד שלהם לא בסדר ולכן צריך להיות מאוד רגישים לסיטואציה. אני יודעת שלפעמים החוויה היא שהורים מנהלים את המערכת, אבל בפועל זה רחוק מלהיות נכון. גם אם הורים משיגים דברים מהמערכת זה תמיד אחרי מאבק והשקעה של זמן ומשאבים.

אנשים מתקדמים וצומחים בזכות שיקוף של ההצלחות שלהם ולא על ידי ביקורת ושיפוטיות. זה נכון לילדים ובאופן מפתיע זה נכון גם למבוגרים.

ההבנה שלהורה קשה, שהוא בסיטואציה לו נוחה, יכולה לסייע לכם לשנו את נקודת המבט ולגשת לשיחה ממקום מבין וחומל. הרבה פעמים שינוי הגישה שלנו ישנה את כל השיח וזו האחריות שלנו, כי אנחנו אנשי המקצוע ובעלי הידע.

פעולה חמישית - בקשו מההורים עזרה. בגישה האדלרינית שיתוף, התייעצות ובקשת עזרה, הם הכלים הכי חשובים לקבלת שיתוף פעולה ויצירת חיבור ושייכות. הורים לילדים מאתגרים מרגישים הרבה פעמים "שמנחיתים" עליהם פתרונות שלא מתאימים להם או שמתנשאים עליהם. לנו הצוות יש אפשרות ליצר דיאלוג אחר ולהפוך את ההורים לשותפים. אפשר לשתף שיש לנו קושי ושנחנו נשמח לחשיבה משותפת איך להתנהל איתו. ככל שהורה יהיה שותף לפיתרון וירגיש שרואים בו שותף שווה ערך כך הסיכוי שיהיה שיפור בתפקוד של הילד עולה לאין שיעור ויאפשר לחזק את הקשר והאמון בינינו לבין ההורים.

פעולה שנייה היא יצירת אמון - העובדה שאתם מורים לא מקנה לכם אמון באופן אוטומטי, אמון יוצרים ולא מקבלים רק בגלל הכותרת ויש כמה דרכים ליצר אמון כמו לעמוד בהבטחות שלכם, ובסיכום שעשיתם עם ההורה. אין דבר יותר מתסכל הורים מחוויה שלמרות שהיה סיכום איש החינוך לא עמד בו. אם אתם לא מסוגלים לעמוד בו אל תבטיחו. תכירו את הילד שעומד מולכם, על החוזקות שלו ותקפידו על 80% עידוד 20% ביקורת. אין ילד שלא עושה דברים טובים במהלך היום, באחריות! אפילו יותר משני דברים, אפילו קטנים. כשההורים ירגישו שאתם מתקשרים אליהם לשתף או להגיד על הילד דברים טובים יהיה להם יותר קל להקשיב כשהיהו קשיים.

לסיכום מה שמאוד חשוב להבין הוא שההורים הם הפרטנרים שלכם, אתם לא יכולים בלעדיהם ואם לא תהיו תלויים זה בהתהו תלויים זה ליד זה.

חשוב לשתף את ההורים במה אתם עושים עם הילד, שיחה, שיעור פרטי, הורים

הכותרת היא מנחת הורים, מלווה צוותי חינוך בעלת סדנה מתנה מטעם עמותת המורים בנושא תקשורת הורים - צוותי חינוך ומחברת ספר ההדרכה להורים "בשביל הסמכות, הדרך להורות, מאושרת, בטוחה ורוגה".

Printed from Calameo.com